

[Hagen Hagensen]

sig. Det mener ministeren også. Der er jo en lang række lovændringer i øvrigt, der gør, at man må tage hele spørgsmålet om domstolernes funktioner og ressourcer op til overvejelse. Det er væsentligt med en hurtigere retsbehandling både i kriminalsager og i borgerlige sager. Om de sidste vil jeg sige, at en beløbsgrænse på 200.000 kr. ved byretssager som foreslået i L 79, går vi ind for, selv om den giver et helt ændret billede af mønsteret i retssager, end vi hidtil har været vant til. Ankegrænsen for de 1.000 kr. i bødesager fra byret til landsret er også for mig at se i orden. Hvis man tager inflationen siden 1922 i betragtning, har vi vist ikke engang ramt de 60 kr. endnu, som dengang var gældende. Dengang var det ca. 2 gange en ugeløn; hvad er 1.000 kr. i dag? Nu vel, det kan vi se på.

De øvrige forhold, der er nævnt i socialdemokratiets beslutningsforslag om en øget indsats mod volden, er vi positivt indstillet på at gå med ind i drøftelsen af. Jeg tror blot ikke, der er grund til hverken at nedsætte udvalg eller ændre lovgivningen. Vi vil meget gerne være med i forebyggelsen af vold, det er ganske afgørende.

Bjørn Elmquist (V):

Ser man på de seneste års kriminalstatistik, er jeg bange for, at vi bliver nødt til nærmest at afsige en fældende dom over vores indsats mod kriminaliteten. Fra 1973 og frem til 1982 er der sket en stigning på i alt 33 pct. i samtlige forbrydelser; jeg har ikke tallene for 1983. Det understreger behovet for, at vi har debatter som denne debat i dag. Det er ikke en debat om generel kriminalpolitik, vi har i dag, men alligevel er der ved de forskellige lovforslag og beslutningsforslag gravet så væsentlige elementer i vores kriminalitetsbekæmpelse og i hele vores retsvæsen frem, at jeg synes, der er stor anledning og god anledning til at gøre nogle helt generelle bemærkninger.

Det er svært at sige, hvor vores indsats kikser, men det er formentlig alle vegne, lige fra det kriminalpræventive til behandlingen af lovovertrædelserne, til retssystemet og måske også til sanktionsvæsenet. De lange ventetider spiller nok en stor rolle, og i den sammenhæng synes jeg, at justitsministerens forsøg på at få rationaliseret på en række felter er værd at hilse velkommen, ligesom vi fin-

der både lovforslag nr. L 79 om rationaliseringsbestrebelsene, men vel egentlig også lovforslag nr. L 80 om påtalekompetencen og de udenretlige afgørelser rigtige. Så på de felter kan mit parti naturligvis give sin tilslutning.

Vi kan også fra venstres side give tilslutning til spørgsmål om en styrkelse af det læge element. Det er gået igennem alle de indlæg, mit partis ordførere har haft i de sidste årtier, og derfor er vi tilfreds med det, som justitsministeren går ind for. At der er ting, som nærmere må overvejes i retsudvalget, det siger sig selv. Der kan være nogle afgrænsningsspørgsmål, der kan være ting, hvor vi måske træder os selv over tærne, når vi forsøger at rationalisere, men samtidig må erkende, at det læge element er et langsomt apparat at arbejde med. Et helt konkret eksempel kan til overvejelse være narkosagerne, hvor vi i forvejen har en domsmandsretsbehandling, og hvor vi har det læge element indblandet. Her er det et spørgsmål, om vi ofrer kolossalt mange flere ressourcer ved at styrke det læge element, ved at gøre i hvert fald nogle af dem til nævningesager, og det er et af de afgrænsningsproblemer, som vi gerne vil have lejlighed til at drøfte nærmere i retsudvalget. Men vi giver principiel tilslutning dertil.

Lad mig her i forbindelse med det læge element og dets kolossale betydning, det, at vi har en folkelig opbakning og direkte deltagelse i vores retsvæsen, stille et konkret spørgsmål, som vi måske skal se nærmere på i retsudvalget: er det ikke stadig væk således, at medlemmer af folketinget kan blive udpeget til at være lægdommere eller nævninge? Det mener vi at vide i vores gruppe, og vi mener egentlig også, at det er en sammenblanding, og måske endda en utidig og en forkert sammenblanding, af lovgivende og dømmende magt, ligefrem i strid med grundlovens § 3, hvis man vil lægge det helt op på det plan. Så selv om der ikke direkte i lovforslaget findes noget om dette spørgsmål, var det noget, vi måske skulle se nærmere på.

Jeg skal derefter gøre nogle kommentarer til noget af det, der står i lovforslag nr. L 80 om isolation set i sammenhæng med hr. Bernhard Baunsgaards lovforslag nr. L 88. Vi har haft det til behandling tidligere, og derfor skal jeg ikke gøre voldsom meget ud af